

Dosarul nr. 2ra-487/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Mămăligă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secieru, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan și menținută hotărârea din 13 august 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 7 iunie 2019, Gheorghe Sobieski-Camerzan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 iulie 2004, un grup de polițiști înarmați au dispus evacuarea lui forțată din bunul său imobil, cu suprafață de 78 m², ridicând actele de proprietate.

A comunicat că la 13 februarie 2018, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza Sobiescki-Camerzan versus Moldova, prin care a fost constatarea violării art. 8, 13 și 1 din Protocolul Adițional la CEDO.

Din motiv că se refuză executarea hotărârii de restituire a bunului său, la 7 noiembrie 2018, a depus la Judecătoria Chișinău o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat obligarea Primarului General al mun. Chișinău să-i retrocedeze bunul imobil din str. XXXXX mun. XXXXX, cu suprafață de 78 m².

A relatat că prin încheierea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost acceptată cererea pe rol și dispusă pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.

A menționat că s-a prezentat la prima ședință de judecată, la care reprezentantul Primăriei mun. Chișinău și intervenientul Agentul Guvernamental nu s-au prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa, cu expedierea hotărârii la adresa indicată.

A obiectat că instanța de judecată a reținut ilegal dosarul, cu scopul de a tergiversa și încălca termenul rezonabil de examinare a cauzei la recomandarea Agentului Guvernamental.

Astfel, a precizat reclamantul că din aceste motive suferă prejudicii enorme din vina judecătorilor și a Agentului Guvernamental, care fac tot posibilul să tergiverseze examinarea cererii lui în termen rezonabil.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 2-18 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, art. 11-14 Cod civil, art. 6, 8, 13, 14 din CEDO.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului lui la judecare a cererii ce face obiectul dosarului civil nr. 3-13004/2018 în termen legal și rezonabil, repararea prejudiciului material în mărime de 88 000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 august 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au constatat că potrivit conținutului raportului motivat prezentat de Judecătoria Chișinău, judecarea cauzei din speța principală s-a datorat necesității efectuării a mai multor măsuri procedurale care sunt obligatorii întru examinarea multiaspectuală și echitabilă a cauzei.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au notat că, la caz, cauza civilă la care s-a făcut referire nu se atribuie la categoria cauzelor care prin prisma normelor de drept urmează a fi judecată de urgență sau în mod prioritar, or prin lege nu este stabilit pentru așa categorie de cauze civile termene de judecare mai reduse.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au învederat că în situația în care la judecarea unei cauze concrete există pericolul de încălcare a termenului rezonabil, participanții la proces pot adresa instanței care examinează cauza în fond o cerere privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei în conformitate cu prevederile art. 192 alin. (1¹) CPC.

La 27 decembrie 2019, Gheorghe Sobieski-Camerzan a declarat recurs împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au omis intenționat probele și argumentele lui cu scopul de a pronunța o hotărâre ilegală, a comite împotriva lui un act de discriminare și a-i îngreuna accesul la justiție și recurs efectiv.

La 13 februarie 2020, în adresa intimatului Ministerul Justiției al RM a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 105), fiind recepționată de către intimat la 19 februarie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 116).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 decembrie 2019 împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu